

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 30 / II Legislatura / Tercer període

Dimarts, 30 d'abril de 1985

Comissió del Síndic de Greuges

Presidència
de la Il·lustre Sra. Rosa Barenys

Debat
de l'Informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament,
d'acord amb allò que estableix l'article 30 de la Llei 14/1984,
del 20 de març

SUMARI

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí vuit minuts.

Debat de l'informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament d'acord amb allò que estableix l'article 30 de la Llei 14/1984, del 20 de març (Punt únic de l'ordre del dia.)

Exposició : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 375).

Preguntes i aclariments

Sobre el nomenament del personal al servei del Síndic, la informació als ciutadans, la col·laboració amb el Defensor del Poble, les queixes rebudes, les presons i l'actuació d'ofici del Síndic

Formulació : *I. Sr. Casares (S)* (p. 377).

Sobre el nombre de peticions i la funció informadora i orientadora

Formulació : *I. Sr. Ramírez (CiU)* (p. 380).

Sobre la disminució de queixes, la col·laboració amb altres Comunitats Autònomes, el control de l'estructura, les funcions i la informació als diaris

Formulació : *I. Sr. Pujol i Folcrà (P)* (p. 380).

L'I. Sr. Casares (S) intervé per fer un aclariment (p. 381). *Intervenien l'H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 381) i *l'I. Sr. Pujol i Folcrà (P)* (p. 381) *per fer uns aclariments.*

Se suspèn la sessió a un quart de dotze del matí i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de dotze del matí i dos minuts.

Resposta conjunta : *H. Sr. Síndic de Greuges (p. 381).*

Repreguntes

Sobre les queixes fonamentades i llur resolució

Formulació : *I. Sr. Pérez-Moreno (CiU) (p. 383).*

Resposta : *H. Sr. Síndic de Greuges (p. 383).*

Sobre el problema penitenciari

Formulació : *I. Sr. Oliart (S) (p. 384).*

Resposta : *H. Sr. Síndic de Greuges (p. 384).*

Sobre l'actuació d'ofici del Síndic

Formulació : *I. Sr. Casares (S) (p. 384).*

Resposta : *H. Sr. Síndic de Greuges (p. 385).*

Sobre l'escolarització dels nois i de les noies dels 14 als 17 anys i el problema dels menors amb la drogadependència i la delinqüència

Formulació : *I. Sra. Rúbies (CiU) (p. 385).*

Resposta : *H. Sr. Síndic de Greuges (p. 385).*

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i tres minuts.

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí i vuit minuts. Presideix la sessió la I. Sra. Barenys, acompanyada del Vice-president, I. Sr. Montañà, i del Secretari, I. Sr. Viñas. Assisteix la Mesa la Lletra-da Sra. Folchi.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió I. Sr. Albiol, I. Sr. Moliner, I. Sr. Graells, I. Sr. Pérez-Moreno, I. Sr. Ramírez, I. Sra. Servitje, I. Sr. Descals, I. Sr. Renau i I. Sra. Rúbies, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Casares, I. Sr. Casanelles, I. Sr. Oliart, I. Sr. Lorda i I. Sr. Pallach, pel G. Socialista; I. Sr. Planas i I. Sr. Pujol Folcrà (en substitució de l'I. Sr. Bueno), pel G. p. Popular.

En aquesta sessió acompanyen l'H. Sr. Síndic de Greuges el Sr. Jaume Giné, Adjunt del Síndic de Greuges, i els seus col·laboradors, Sra. Maria J. Arnau i Sr. Elies Rogent.

Ordre del dia

Punt únic : Debat de l'Informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament, d'acord amb allò que estableix l'article 30 de la Llei 14/1984, del 20 de març.

La Sra. PRESIDENTA : Anem a donar començament a la sessió informativa de l'Honorable Síndic de Greuges; tenim un únic punt de l'ordre del dia, com vostès ja han rebut per la convocatòria, que és el debat de l'Informe presentat pel Síndic de Greuges al Parlament, d'acord amb allò que estableix l'article 30 de la Llei 14/1984, del 20 de març.

Si vostès hi estan d'acord, la sessió es desenvoluparia de la manera següent : en primer lloc, el Síndic de Greuges farà el seu informe, que tots vostès hauran tingut oportunitat de llegir, perquè ha estat publicat en un dels últims butlletins del Parlament. Posteriorment, seguidament, els Grups podran fer les preguntes que creguin adients. Donarem cinc o deu minuts al Síndic de Greuges perquè es pugui ordenar les respostes, i reprendrem la sessió.

Dono la paraula, doncs, al senyor Frederic Rahola.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Un moment, senyora Presidenta.

La Sra. PRESIDENTA : Sí, digui'm.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Diem substitucions, o no?

La Sra. PRESIDENTA : Sí, si us plau. Les volen passar per

escrit?

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Ah, per escrit?

La Sra. PRESIDENTA : Per escrit, o bé... Sí, és millor que les passin en un paperet, per escrit, i així avancem. Gràcies.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Il·lustres senyors, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, permeteu-me, abans de tot, d'agrair un cop més el total i constant ajut i el suport rebut del Parlament de Catalunya, i concretament, d'aquesta Comissió parlamentària, en l'important tasca d'organitzar una institució que té una missió bàsica —en un Estat social i democràtic, de dret—, com és de col·laborar amb les altres institucions en defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya. A fi que els valors superiors que propugna la Constitució, i als quals també fa referència l'article 8 de l'Estatut de Catalunya, com són la llibertat, la justícia, la igualtat, el pluralisme, puguin ésser realment efectius en el nostre país.

El nostre agraïment, doncs, per la confiança dipositada en tots els membres de la nostra institució, ja que és gràcies al suport que, des del primer moment, tots els Serveis del Parlament ens van donar, que avui puc presentar en aquesta Comissió el primer Informe del Síndic de Greuges, corresponent a l'any 1984, amb la qual cosa es dona compliment al precepte establert en els articles 2, 4 i 30 de la Llei que regula la institució.

Ja en la presentació de l'Informe que han rebut tots els membres d'aquesta Comissió, s'indicava que, si bé la Llei fa referència a un informe anual, aquest document es limitaria a explicar les actuacions realitzades per la institució a partir del moment en què es va comptar amb els mitjans personals i materials imprescindibles per poder començar a complir les funcions i a aconseguir els objectius de la Llei.

Han estat uns primers mesos en què s'ha hagut de compaginar l'esforç d'organització de la nova institució amb la necessitat d'anar estudiant, tramitant i resolent les peticions i queixes presentades pels ciutadans, i voldria, aquí, subratllar la competència, la dedicació i l'esperit d'equip d'un grup reduït de vuit persones, de les quals solament l'adjunt i dos assessors eren encarregats d'ajudar-me en l'estudi, qualificació i tramitació de les queixes rebudes, ja que els altres col·laboradors exerceixen tasques administratives i auxiliars.

No voldria repetir el que ja ha quedat recollit en l'Informe, però sí recordar que la nostra institució ha cregut convenient que alguns capítols de la primera part de l'Informe fossin dedicats a explicar quins són els orígens de la institució, quines són les funcions del Síndic, i, encara, voldria fer una breu síntesi del procediment intern de tractament de les queixes. Amb aquesta explicació es pretén oferir als ciutadans i també a l'Administració —i als funcionaris, en particular— un breu comentari doctrinal i pràctic a la vegada sobre els aspectes més importants de la Llei del Síndic, i, d'aquesta manera, donar informació sobre una institució que vol fer un paper de pont entre el ciutadà i l'Administració. No s'ha d'oblidar que si bé la institució neix amb la missió de supervisar l'Administració, el Síndic ha d'ésser un factor de confiança, no solament per a l'administrat sinó també per a l'Administració. I si de l'estudi d'una queixa se'n segueix que una dependència administrativa o un funcionari han actuat correctament, així cal comunicar-ho a les parts.

També hi ha un capítol dedicat a explicar el procés d'entrada en funcionament de la institució. La primera tasca fou de crear-ne l'estructura organitzativa. Ja en el moment de la presa de possessió vaig manifestar el desig de començar amb una estructura simple, a fi d'evitar el que sempre m'ha preocupat, que és el risc de burocratització. El que pretenem és que la nostra institució, a fi de servir millor els ciutadans, estigui estructurada en forma àgil, eficaç, i, per tant, que sigui de fàcil accés a tothom.

Voldria subratllar que un dels criteris de la institució quant a selecció de personal va ser la conveniència de designar funcionaris de l'Administració que poguessin tornar a l'Administració d'origen en deixar de prestar serveis al Síndic de Greuges.

Aquest sistema, adoptat pel Defensor del Poble i previst en les altres lleis autonòmiques reguladores d'institucions similars, facilitaria el nomenament de funcionaris especialitzats en àrees administratives determinades. Malauradament, la nostra Llei no preveu la situació de serveis especials per als funcionaris quan siguin designats pel Síndic. Caldrà esperar que, quan s'aprovi la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, el problema resti, en part, resolt. També voldria remarcar que les insuficiències de l'article 33 de la Llei del Síndic, únic article que hem dedicat a l'organització de l'oficina, tampoc no ha facilitat la constitució de l'equip complet de col·laboradors, en aquest sentit. Aquest és un problema que creiem que haurà de tenir una solució adequada en un futur immediat.

No creiem necessari tornar a parlar sobre el procediment, presentació i tramitació d'una queixa, però sí que voldria dir que si bé el nombre de queixes inadmeses és elevat, s'ha procurat interpretar de manera flexible els requisits formals establerts per la Llei, per poder-les acceptar.

Per exemple, no s'ha aplicat, durant aquests primers mesos de funcionament de la institució, la condició establerta en l'article 15, quan prescriu que entre la producció del fet que és objecte de la queixa i la formulació escrita d'aquesta al Síndic, no pot transcórrer més d'un any. Aquesta condició, repeteixo, no s'ha aplicat fins ara, si bé esperem fer-ho a partir del primer de novembre. De manera que fins ara no ha estat rebutjada cap queixa per extemporània. També s'ha procurat, en els escrits

poc clars o dubtosos, demanar la corresponent ampliació de dades per poder decidir sobre l'acceptació definitiva a tràmit.

Cal dir que en cas d'inadmissió hem explicat a l'interessat els motius d'arxivament de la queixa, procurant orientar l'afectat sobre les vies pertinents per resoldre el seu problema, ja que això també és una de les funcions de la nostra institució.

Efectivament, la institució del Síndic de Greuges ha començat a exercir, durant aquests mesos, les funcions que li han estat confiades. En primer lloc, la funció investigadora. En relació amb les queixes que ja han estat admeses definitivament a tràmit, cal destacar que durant aquest primer període l'Administració ha col·laborat positivament, responent amb celeritat a les peticions sol·licitades per la institució, contestant, fins i tot en alguns casos, abans d'esgotar-se el termini previst per la Llei.

També s'ha desenvolupat una funció mitjancera o de mediació entre l'Administració i l'administrat. S'ha proposat en el marc de la legislació vigent fórmules de conciliació o d'acord entre les parts afectades. La institució ja ha tingut oportunitat d'intervenir com a instància conciliadora, en alguns casos en què s'han obtingut resultats positius. Podríem recordar, per exemple, el conflicte que des de feia anys afrontava l'associació de pares d'alumnes d'una escola del districte vuitè de Barcelona i un col·lectiu de veïns d'una finca, que se sentien afectats per un projecte de construcció d'una nova escola, a la finca del costat. Si bé no es tractava pròpiament d'una queixa contra l'Administració, la institució va instar a tenir diverses reunions que desembocaren en la firma d'un acord entre les parts interessades en presència del Síndic de Greuges i de representants del Departament d'Ensenyament de la Generalitat. Aquest acord ha facilitat la continuació de les obres que ja havien estat començades.

També cal recordar la mediació en el conflicte del col·legi República Argentina a Barcelona, cas semblant, i així mateix es va mitjançar en el cas de la presó de la Roca del Vallès, si bé en aquest últim no es va aconseguir el resultat que les parts havien previst en els pactes.

En tot cas, s'ha procurat, amb els mitjans amb què ara es compta, de complir les funcions informadora i orientadora de tots els interessats que han acudit a la institució. Aquesta funció la considerem bàsica tenint en compte la greu desinformació que existeix en amplis sectors de la població en relació amb l'Administració.

Aquesta desinformació comença pel desconeixement que tenen molts ciutadans de l'existència i de les possibilitats d'intervenció del mateix Síndic de Greuges.

Així mateix, durant 1984, tenint en compte la situació de la tramitació de les queixes arribades fins al 31 de desembre, aquesta institució ha considerat que encara no es tenien prou elements de judici per exercir la funció de proposar possibles modificacions en els criteris interpretatius, en l'aplicació de les disposicions normatives. Tampoc no s'han fet recomanacions per introduir possibles modificacions en els textos normatius. De tota manera, a mesura que avança el procediment d'investigació i resolució de les queixes presentades, es pensa formular, si s'escau al llarg d'aquest any, els advertiments, les recomanacions i els suggeriments relatius als deures legals de les autoritats i del personal al servei de l'Administració pública en les seves relacions amb els ciutadans.

En la segona part de l'Informe es fa una anàlisi de les queixes rebudes fins al 31 de desembre. Com ja saben els senyors Diputats, el nombre de queixes presentades a la institució des de la seva creació és de 606. El nombre de les estudiades i qualificades en aquella data era molt alt, un 81%, i en restava solament en estudi un 19%, la major part de les quals corresponien a les queixes formulades durant les últimes setmanes de desembre.

Cal destacar, en primer lloc, l'elevat nombre de queixes inadmeses, un 43% del total. De fet, en quasi la meitat de les queixes s'observa que es tracta de qüestions privades entre particulars o queixes que han estat presentades sense haver reclamat prèviament a l'Administració afectada, o simplement demanen revisió de sentència o resolucions fermes. Ens confirmen que són molts els ciutadans que desconeixen la veritable missió de la institució. També s'ha de dir que moltes queixes han estat rebutjades perquè no existia cap actuació irregular de l'Administració afectada, la qual havia actuat correctament. Així mateix, hi ha peticions que realment no es poden qualificar tècnicament de vertaderes queixes, perquè hi falta una pretensió concreta, o solament s'hi demana informació.

Aquesta institució creu necessari realitzar, en col·laboració amb la mateixa Administració, un esforç per orientar els ciutadans sobre les ocasions en què es pot acudir al Síndic, el qual solament pot intervenir en les queixes contra l'Administració.

Hi podem afegir que el nombre de queixes rebudes des del començament de 1985 fins al dia 29 d'abril és de 545, xifra que representa un augment en relació amb la mitjana de l'any anterior. Fins a la mateixa data, el nombre de queixes que els catalans han enviat directament a la institució del Defensor del Poble ha estat de 515, que demostra que si ho comparem amb la de l'any 1984, a mesura que els catalans van tenint coneixement de l'existència de la institució del Síndic de Greuges, augmenten les queixes que són presentades a la nostra institució. Creiem que la proximitat d'aquesta institució, tant respecte a l'Administració afectada com respecte al ciutadà, constitueix un fet que indubtablement afavoreix una relació molt directa i personal entre el peticionari i la institució i, per tant, permet aconseguir una actuació més ràpida i eficaç en relació amb les qüestions o problemes que són objecte de la petició o queixa.

El nombre de queixes estudiades i admeses durant l'any 1984 ha estat de 226, de les quals 126 havien estat admeses provisionalment en el sentit que hi faltava una ampliació de dades, document o aclariment a fi de poder-ne decidir definitivament l'admissió a tràmit. D'altra banda, 35 queixes estaven en tramitació i 39 ja havien quedat resoltes o estaven en fase de solució després de la corresponent tramitació davant l'organisme afectat. Encara n'hi ha 26 que s'han enviat a la institució del Defensor del Poble.

Com a complement d'aquestes dades voldria informar-los que amb data 29 d'abril, actual, la situació de les 606 queixes presentades l'any 1984 és la següent: n'han estat estudiades o qualificades 567, el 94%, i solament en resten en estudi 39, el 6%; el nombre d'inadmeses és de 254, un 42%; el nombre d'admeses és de 313, un 52%, de les quals estan resoltes o en fase de resolució 111, o sigui, un 35% de les admeses.

Passat l'estiu, és voluntat d'aquesta institució fer una compareixença davant d'aquesta Comissió parlamentària amb la

finalitat de fer un informe complementari en relació amb les queixes de 1984 i un avenç de les presentades durant aquest any 1985.

Com ja explica el nostre informe totes les queixes han estat classificades en funció de les matèries específiques a què es refereixen diferenciant-les en set àrees d'estudi i tramitació. S'inclou també un annex, on es delimita quin és l'àmbit institucional de cada àrea. Cal recordar que en cada àrea s'inclouen tant les queixes que fan referència a les actuacions a l'administració autonòmica i local sobre la qual el Síndic té competències de supervisió com les queixes que fan referència a l'actuació de l'Administració central o del poder judicial, si bé aquestes s'han de trametre a la institució del Defensor del Poble, que és la que té competència per decidir l'admissió definitiva a tràmit.

De la distribució de totes les queixes en les set àrees respectives, se'n segueix que l'àrea 2, de Governació i Administració local, l'àrea 4, de Sanitat i Seguretat Social i Treball, i l'àrea 7, de Justícia, engloben el 82% de la totalitat de les queixes, fet que demostra que aquests àmbits de l'Administració són els que més directament afecten els ciutadans i on pel nombre de queixes rebudes es plantegen més problemes i, per tant, més insuficiències o irregularitats en les relacions entre administrats i administració.

També voldria repetir que és en l'àmbit dels drets de caràcter econòmic, social i cultural on els ciutadans manifesten més mancances i insatisfacció, augmentades per la situació econòmica que afecta sobretot les persones sense feina o sense dret a prestacions, bé perquè no han accedit a un primer lloc de treball o bé perquè l'han perdut, i aquí és especialment difícil la situació dels que tenen més de 55 anys.

S'observa, en canvi, que els drets de caràcter civil i polític són bàsicament respectats, encara que cal insistir en la gran quantitat de queixes en relació amb el funcionament de l'Administració de Justícia, que denuncien dilacions excessives en la tramitació dels processos jurisdiccionals o en l'execució de les sentències dictades pels Tribunals de Justícia.

Existeix també una pràctica abusiva del silenci administratiu per part de l'Administració quan se li reclama la revisió dels seus propis actes. S'ha d'insistir que aquesta pràctica, a més a més de dilatar indegudament el fi del procediment, crea en els ciutadans la sensació d'inseguretat i de desconfiança respecte a l'Administració.

No em voldria allargar fent una exposició de les matèries que són objecte de queixa perquè seria repetitiu del que exposa a l'informe, ja que les queixes fan referència a la major part dels drets recollits en el Títol primer de la Constitució i totes elles globalment són un reflex del desig dels ciutadans de comptar amb una administració que sigui cada cop més eficaç i adequada a les necessitats de la nostra societat.

En relació amb les relacions de la nostra institució amb el Defensor del Poble la nostra Llei estableix que el Síndic ha de cooperar amb el Defensor del Poble i coordinar-hi les pròpies funcions. La Llei parla de «cooperació i coordinació», mai de «subordinació o jerarquia», i, efectivament, volem manifestar que entre totes dues institucions hi ha un clima de total cordialitat tant pel que fa a les relacions personals com de total i oberta cooperació i col·laboració en els aspectes tècnics per tal d'aconseguir amb una coordinació de funcions servir de la millor manera possible tots els ciutadans.

Voldria aquí subratllar el nostre agraïment al Parlament de Catalunya pel gran encert de preparar, abans i tot de l'aprovació de la Llei del Síndic, una Proposició de Llei per regular les relacions entre la institució del Defensor del Poble i les figures similars a les diferents Comunitats Autònomes. Creiem que una vegada aprovada per les Corts Generals aquesta Llei pot constituir una eina important per assolir una articulació adequada entre totes dues institucions, ja que, a part de dotar el Síndic de Greuges d'una sèrie de prerrogatives i garanties per al millor compliment de les seves funcions, també desplega i concreta la forma d'aplicació dels principis de coordinació i col·laboració ja esmentats.

Senyores i senyors Diputats, amb aquest acte de presentació del primer informe a aquesta Comissió parlamentària acaba una primera fase molt important en l'endegament de la institució; una primera etapa, de la qual són les vostres senyories que han de fer una valoració. Nosaltres ens sentim molt esperançats davant el futur perquè sabem que comptem amb l'estímul que sempre ens ha donat aquesta Cambra; també, per la confiança dipositada en la institució pels milers de ciutadans que han acudit a nosaltres i per la valuosa col·laboració dels Departaments, entitats i dependències administratives amb les quals ens hem relacionat.

Creiem que ens podem sentir satisfets per la tasca acomplerta fins ara, però no per això deixem de reconèixer que queda molt camí per recórrer i són moltes les dificultats que comporta estructurar una nova institució :

En primer lloc, s'ha d'aconseguir que els ciutadans ens coneguin millor.

Segon, volem comptar amb uns serveis administratius àgils que han de comportar la seva informatització, que està actualment en estudi i que es realitzarà d'acord amb l'experiència dels darrers últims anys de la institució del Defensor del Poble, la qual ens ofereix desinteressadament el seu assessorament tècnic per a la instal·lació dels nostres serveis. I, tercer, seria d'interès constituir la Comissió de seguiment que es va proposar en l'última sessió d'aquesta Comissió per tenir un contacte més directe, particularment en els afers urgents que se'ns han presentat com són els casos d'objectors de consciència, Terra Lliure i problemes penitenciaris.

Amb aquestes mesures estic segur que aconseguiríem potenciar la nostra actuació i, amb ella, donar un millor servei als ciutadans de Catalunya.

Per acabar, solament vull manifestar que la nostra institució, amb la seva autoritat moral, vol ser un instrument de diàleg dins la societat catalana, diàleg amb els ciutadans que acudeixen a nosaltres per presentar les seves queixes i pretensions, diàleg amb els diferents organismes de l'Administració a fi de donar resposta a les queixes presentades, diàleg amb el Defensor del Poble, amb el qual cooperem i coordinem les nostres funcions.

En definitiva, volem fer de pont entre els ciutadans i els poders públics amb les finalitats de defensar, juntament i complementant amb els altres mitjans de control ja existents, els drets i les llibertats reconegudes en el Títol primer de la Constitució, i és amb l'esperança de contribuir a aquesta honrosa missió que avui us hem presentat aquest primer informe ordinari corresponent a l'any 1984.

Molt agraït per la vostra assistència.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies, Honorable Síndic.

Passaríem, doncs, a un torn d'aclariments i preguntes per part dels Grups parlamentaris. *(Pausa.)*

El senyor Casares, del Grup Socialista.

El Sr. CASARES : Senyora Presidenta, Il·lustre senyor Síndic de Greuges, senyores i senyors Diputats, senyor Adjunt i altres col·laboradors, en nom del Grup Socialista consumiré el meu torn d'intervenció, d'acord amb les normes reglamentàries, començant, molt sincerament, per agrair, en nom del nostre Grup, la informació que ens acaba de donar de paraula el senyor Síndic de Greuges, que és complementària de la que ja havíem rebut i publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament*. Agraïment per la informació i agraïment per la tasca feta d'entrada.

Nosaltres seguim amb gran atenció la marxa d'aquesta institució, sempre i en tot moment i avui aquí. Justament jo estava pensant que potser no es presta la suficient atenció de part de tots els Grups per la feina que s'està fent des de la institució del Síndic de Greuges, i nosaltres sí que des d'aquest moment volem oferir-li la nostra col·laboració, la nostra cooperació, el nostre suport més decidit. Això no exclou, com és lògic i natural, que en aquesta sessió informativa que estem fent avui, que és preparatòria de la que tindrà lloc en el Ple i on hi haurà el que en podríem dir un posicionament més polític, més polític en el sentit de la valoració que es pugui fer de la institució i dels seus resultats, doncs, això no exclou, dic, que avui fem aquesta sessió amb el to que penso que li escau, que és un to molt cordial, molt sincer, en la qual els elogis i les preocupacions crec que han d'anar de bracet, i que així ho sabrà entendre el senyor Síndic de Greuges.

De la mateixa manera que agraeixo, en nom del meu Grup, tots aquests esforços i aquestes informacions, també haig de dir que nosaltres ens situem en una línia de comprensió de les dificultats i de les limitacions que s'han assenyalat. És evident que una institució quan comença, com és el cas de la del Síndic de Greuges, s'ha de trobar amb dificultats. Nosaltres no ens podem posar en un nivell d'exigència que podríem tenir d'aquí un any o d'aquí més temps. Això ho entenem perfectament i, per tant, darrere de qualsevol preocupació que expressem de les limitacions, fins i tot de les crítiques que podem fer, que quedi clar —sense necessitat de tornar-ho a repetir— que comprem molt bé les dificultats i les limitacions que se'ns han descrit i que, efectivament, creiem que té.

Bé, això implica ja només un avenç del que en podríem dir el posicionament polític del nostre Grup, del Grup Socialista, només un avenç, posicionament que farem en el Ple, però que està basat en aquesta idea que ja acabo d'expressar. Per a nosaltres el Síndic de Greuges és una institució del Parlament de Catalunya, és una institució al servei de tot el poble de Catalunya i, per tant, la posició del nostre Grup —jo no dubto absolutament que cap altre Grup adopti una posició diferent— no és la d'oposició, l'oposició la fem aquí al Parlament davant l'Administració de la Generalitat, per al Consell Executiu, no la fem, en absolut, al Síndic de Greuges; tot al contrari, considerem que és una institució tan nostra com la de qualsevol altre Grup.

Dit això com a introducció, voldria referir-me ja a alguns dels problemes que s'han expressat, i començaré pels problemes que en podríem dir de tipus funcional. És clar, quan he dit

que som comprensius i permeables a les dificultats, això implica ja estar d'acord que cal donar tot el suport logístic necessari a la institució perquè pugui realitzar la seva feina. Sense mitjans personals, sense mitjans materials, aquesta feina no es pot realitzar. Nosaltres creiem que s'està en el bon camí de la preocupació i de la solució d'aquests problemes, però que queden moltes coses per resoldre. Algunes de tipus simplement instrumental, la relació entre mitjans materials i objectius a desenvolupar, però algunes altres que són preocupacions que podríem dir que tenen un assentament en la legalitat. I això jo ho dic, senyor Síndic, senyores i senyors Diputats, amb aquesta franquesa que he tractat d'explicar al començament. Hi ha algun rastre en l'informe del Síndic de Greuges d'aquest problema, que és el que fa referència a aquestes limitacions, aquesta espècie d'encotillament que sent i que presenta quant a dos aspectes: primera, la capacitat d'això que ell denomina molt encertadament «autonormació», la possibilitat que el Síndic de Greuges vagi reglamentant la seva mateixa institució, i el problema de l'*status* o estatut del personal al servei del Síndic de Greuges. Són dos problemes d'una importància i d'una transcendència extraordinària, tant per si mateixos com per la imatge externa que ha de donar la institució. Si alguna imatge ha de donar la institució del Síndic de Greuges —millor dit, n'ha de donar d'altres i aquesta també— és l'absoluta adequació d'aquesta institució a la legalitat. Això és essencial. I, per tant, nosaltres tenim, com a conseqüència del que se'ns ha explicat a l'informe, algunes preocupacions.

Per exemple: ¿com es nomena el personal al servei de la institució del Síndic de Greuges? Fins ara s'ha fet, podríem dir, perquè s'ha de fer i perquè no hi ha més remei que començar a treballar i, per tant, s'han de nomenar persones, auxiliars, ajudants dels diferents nivells; però el dubte és, senyor Síndic de Greuges, i vostè ho sap tan bé com el Diputat que li parla, que aquest problema no queda totalment clar en la Llei del Síndic de Greuges. Ho haig de dir i ho vull dir amb tota humilitat, amb tota modèstia, com un dels ponents que vam ser d'aquesta Llei, que potser no vàrem pensar prou en aquests problemes... El fet és que està sobre la taula, i està sobre la taula i hi ha opinions fundades, molt serioses de persones competents en la matèria que expressen els seus dubtes sobre la legalitat dels nomenaments que s'han fet. És a dir: pot el Síndic de Greuges nomenar personal al servei de la institució? Aquest nomenament no correspondria, tal vegada, al Parlament, a aquest Parlament? Aquesta és una de les preguntes. I si això és així, si aquest dubte existeix, a nosaltres ens agradaria molt, i deixem formulada, doncs, la primera pregunta, molt concretament: quina és l'opinió del Síndic de Greuges en relació amb aquest problema? Creu que efectivament la normativa legal vigent no és suficient? Creu que s'hauria de promulgar alguna altra norma, alguna altra Llei? En quin sentit s'hauria de promulgar? Què hauria de mirar de resoldre? Primera pregunta.

I, en relació amb el mateix tema, en l'informe que hem llegit se'ns diu que en aquests moments el Síndic de Greuges està en contacte amb el Parlament de Catalunya per tractar de resoldre aquest problema. Segona pregunta, m'agradaria saber, senyor Síndic, amb quines instàncies del Parlament està en relació per tal de solucionar aquest problema. En el terreny de la conversa amical jo sé que se n'ha parlat moltes vegades, fins i tot n'hem parlat personalment, però si aquestes conver-

ses estan institucionalitzades ens agradaria conèixer el seu abast, el seu nivell i els seus resultats, eventualment.

I, dit això sobre els problemes funcionals, m'agradaria passar a uns problemes de caràcter general per anar descendant després a altres de més concrets. Hi ha una qüestió que tant en l'informe escrit com en l'informe oral el Síndic de Greuges ha tocat amb una especial rellevància i insistència, que és el desconeixement dels ciutadans en relació amb l'abast, naturalesa i funcions, i limitacions també, del Síndic de Greuges, i nosaltres estem molt d'acord que aquest és un problema important. És un problema important per dues qüestions. Primer de tot, perquè, d'aquest desconeixement, en deriva una infrautilització a vegades del Síndic de Greuges, perquè no se sap què és allò que pot resoldre el Síndic de Greuges, i a vegades un entorpiment de la funció del Síndic de Greuges per, al revés, un fenomen contrari, una sobresaturació de demandes per resoldre aquells problemes que el Síndic de Greuges no pot ni ha de resoldre mai. Com se soluciona això? Ho ha dit molt bé: més informació d'allò que és el Síndic de Greuges entre la nostra ciutadania.

Nosaltres, per fer això, evidentment ell ens diu que hi ha una oficina, que hi ha uns treballadors en les oficines del Síndic de Greuges per informar els ciutadans. Nosaltres pensem que caldria posar sobre això uns mitjans més imaginatius, més poderosos, més ambiciosos, i això ens porta a una cosa tan elemental com, per exemple, per què no es pensa en la possibilitat de publicar un opuscle divulgador d'allò que és, allò que fa, allò que pot resoldre, allí on està, mitjans per arribar al Síndic de Greuges, una publicació divulgadora, ben feta, a l'abast de la comprensió de la immensa de la majoria dels ciutadans, ben repartida per tot el territori de Catalunya. Jo crec que seria un element bàsic, clau, fonamental, per, si no resoldre, que això segurament no es resoldrà mai, almenys per millorar aquest problema. En aquest sentit, la pregunta la deixo formulada: ¿creu el senyor Síndic de Greuges que està en les seves previsions i en les seves possibilitats econòmiques? I, si no, ¿quina és la que segons ell hauria de ser la institució que hauria de finançar aquest mitjà divulgador que acabo de suggerir? Un problema general.

Un altre problema de caràcter general, també: la col·laboració amb el Defensor del Poble. A nosaltres ens sembla, com a ell, també, que aquesta coordinació és molt important: hi ha una superposició d'actuacions i, per tant, convé moltíssim que aquesta superposició estigui portada de la manera que s'ha portat fins ara, amb una gran delicadesa, amb una gran esperit de comprensió per les dues parts que jo em complac aquí a posar de manifest i lloar des de la nostra perspectiva.

Creu que és amb aquest sentit que s'han d'enfocar les coses, i això necessita dues coses: primer de tot, un instrument legal; segona, unes relacions personals. L'instrument legal, l'instrument legal —ell ho ha dit, ja— està en les Corts Generals: una Proposició de Llei que va sortir inicialment del Parlament de Catalunya i que ens sembla que és el bon camí. Segons les notícies que nosaltres tenim, les esmenes que es formularan a aquesta Proposició són de tipus accidental, no són importants; de tota manera, encara que això es desprèn de les seves paraules, a mi m'agradaria sentir de boca del Síndic de Greuges la seva consideració sobre aquesta Proposició de Llei, si creu que està degudament encaminada i si respecte

d'ella té o no té alguna preocupació. Quant a les relacions personals ja he dit el que he dit : no crec que fos delicat per la meua part d'insistir. Em penso que les coses estan plantejades en un terreny correcte.

Així i tot, en aquest terreny d'absoluta sinceritat i franquesa en el qual ens estem desenvolupant jo voldria assenyalar una preocupació que ha tingut el Grup Socialista quant a aquest tipus de relacions. I és la qüestió que fa referència a l'opinió que va manifestar el Síndic de Greuges quant a la conveniència o no d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei anomenada Antiterrorista, Llei contra bandes armades i elements terroristes.

Nosaltres voldríem saber quins motius podia tenir el Síndic de Greuges per fer unes manifestacions de criteri sobre aquesta qüestió quan ell mateix assenyala i subratlla que no entra dintre de les competències del Síndic de Greuges el promoure recursos d'inconstitucionalitat. Per tant, si això és així, si el Defensor del Poble es va manifestar com es va manifestar, ¿no creu que hauria estat més prudent deixar que fos el Defensor del Poble, en aquests termes de col·laboració i de cooperació, qui donés la seva opinió? Com va donar, encertada o no, això és una altra qüestió, i en el fur intern de qualsevol persona es pot fer un judici, però la institució és la institució. A nosaltres ens agradaria saber —i potser són explicacions convincents— quins van ser aquests mòbils que, en certa manera, i ho diem també amb tota sinceritat, a nosaltres ens semblava que extrapolaven innecessàriament les funcions i els límits del Síndic de Greuges.

I dit això, ja per anar acabant la meua intervenció, em limitaria a les qüestions ja de les queixes concretes que ha rebut, que ha tramitat i que ens ha explicat. Bé, això —no podia ser d'altra manera— posa de manifest que la nostra Administració, l'Administració autonòmica i l'Administració municipal, no s'escapa tampoc del gran problema de totes les administracions, i és que, per molts desigs de perfecció que hi puguin haver, té els seus defectes. Jo diria que és la primera constatació, i no ha de sorprendre ningú. Per tant, nosaltres prenem nota, efectivament, que hi ha un volum de queixes també sobre l'Administració autonòmica catalana i sobre l'Administració municipal a Catalunya. Prenem nota d'això amb la consegüent preocupació, encara que no amb la consegüent sorpresa, evidentment. I, en aquest sentit, volem destacar una de les queixes que vénen, que ha estat degudament subratllada i que potser, en canvi, políticament no se li presta prou atenció, que és la famosa qüestió de l'abús del silenci administratiu.

Des del nostre punt de vista, tota actuació del Síndic de Greuges encaminada a estimular l'Administració, qualsevulla que sigui, perquè contesti a l'administrat és una actuació positiva, molt important per avançar graus de civilitat, de modernitat en l'Administració. Aquest silenci de l'Administració al ciutadà que li demana una cosa i té la sensació que està preguntant a una paret o a un matalàs és un dels factors de desmoralització més importants del ciutadà. Per tant, nosaltres encoratgem el Síndic de Greuges perquè, efectivament, continuï aquesta feina i procuri que l'Administració contesti, i contesti dintre del seu degut temps. Sí, ja sabem que el silenci administratiu també, en certa manera, és una garantia, perquè l'administrat sap quan li diuen que no, però hem de convenir tots que l'administrat el que vol és una resposta positiva.

Aquest és un dels grans problemes. I després tots els problemes sectorials. A nosaltres ens sembla que, efectivament, la seva importància ha estat correctament destacada : evidentment tota l'àrea de Governació i d'Administració local és important, de Sanitat i Seguretat Social, evidentment, no cal dir-ho, i cal subratllar fins a quin punt la sanitat, com tots els altres problemes socials, junt amb els problemes essencials del viure humà, de feina, d'alimentació, d'habitatge, etcètera, són d'una importància extraordinària, que avui cal que se segueixin amb tot rigor i tota atenció, i després els problemes de justícia.

I aquí anem a parar, senyor Síndic de Greuges, al famós problema de les presons, que és la nostra creu quant a ciutadans de Catalunya —i de tot l'Estat, evidentment, però a nosaltres ens ateny el problema de les presons a Catalunya. És un problema greu per l'atemptat que representa diàriament als drets humans de les persones i és greu quant a la càrrega de perill que això implica. Siguem-ne conscients d'això; jo ja sé que el Síndic de Greuges n'és conscient, n'ha donat proves, però cal portar tot el zel, tota l'activitat necessària, encara que només sigui perquè el dia de demà no ens haguem de penedir de no haver fet tot el que estava en les nostre mans. Nosaltres estem molt preocupats pel tema de les presons i li preguntem al Síndic de Greuges si creu efectivament que és raonable aquesta preocupació prioritària, dintre de totes les primeres prioritats, pel gran problema de les presons que avui tenim a Catalunya.

Finalment, hi ha una sèrie d'àrees per les quals nosaltres mostrem també la nostra preocupació : els temes d'ensenyament, que estan degudament subratllats en l'informe, i altres temes que, sense tenir tant relleu, a nosaltres ens preocupen, que és el tractament de les qüestions de menors i, en definitiva, doncs, tots aquests temes cal que siguin recollits com ho han estat i, amb l'ajuda del Síndic de Greuges, procurar que es vagin solucionant.

Per acabar, jo només faria una observació. Evidentment, el Síndic de Greuges es mou per la demanda, per la petició, per la formulació de queixes, que en podríem dir, a instància de part. Però, senyor Síndic de Greuges, la Llei estableix també, i el Reglament ho consigna, que hi ha una actuació d'ofici. Aleshores, aquesta és una llacuna important que nosaltres li volem cordialment assenyalar al Síndic de Greuges. És evident que demanar que després de les dificultats d'establiment i de començament, que fan ja difícil contestar les queixes, a sobre s'hagi de produir una actuació d'ofici... Però tingui en compte, senyor Síndic de Greuges, que, si precisament ens trobem amb aquest desconeixement per part dels ciutadans, és el Síndic de Greuges el que en una labor didàctica i pedagògica s'ha d'avançar a la societat catalana dient-li : «Mireu, això és el que va malament i el Síndic s'avança». I, sobre això, jo li diré —aquí dirà que vinc a interferir en la meua posició d'oposició en el Parlament—, però, que té una pedrera molt important, senyor Síndic de Greuges, que és el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i el *Diari de Sessions del Parlament* : les preguntes per escrit o orals, les interpellacions de tots els Grups parlamentaris, les mocions, de vegades del mateix Grup parlamentari que dona suport al Govern, és un dipòsit inexhaurible de problemes de l'Administració pública a Catalunya que el Síndic de Greuges ha de supervisar.

Nosaltres l'exhortem perquè utilitzi aquest camí i posi en marxa ja aquesta actuació d'ofici de part del Síndic de

Greuges.

I dit això, només em queda acabar les meves paraules, en nom del Grup Socialista, demanar-li que sigui tot el possible de rigorós amb l'Administració, en el doble sentit de la paraula rigorós, és a dir, amb voluntat d'arribar fins al final i al mateix temps d'exigir allò i només allò que cal exigir, i que sigui tot el tolerant i flexible possible amb les peticions i les queixes dels administrats, perquè el Síndic de Greuges, evidentment, no pot donar la imatge d'aquells organismes jurisdiccionals —jutges i tribunals— que, per raó de qüestions formals, allò que el ciutadà diu, per culpa que hi falta una pòlissa, no siguin admeses a tràmit determinades queixes, perquè les qüestions formals, com s'ha dit, han de servir perquè la justícia es faci millor i no per impedir que es faci justícia. Per tot això, moltes gràcies, senyor Síndic de Greuges.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies, senyor Casares. Algun altre Grup? El senyor Ramírez, del Grup de Convergència i Unió té la paraula.

El Sr. RAMÍREZ : Gràcies, senyora Presidenta; senyor Síndic, el Grup de Convergència i Unió celebra que avui per primera vegada es doni compliment a la Llei 14 del 84 en allò que disposen els seus articles 2, apartat quatre i a l'article 30. I voldriem, per tant, agrair al senyor Síndic, al seu adjunt i als col·laboradors la seva presència aquí que ho fa possible.

Si bé, segons explica l'informe que ens va ésser presentat i que avui considerem, l'activitat del Síndic de Greuges no va començar fins al juliol del 84 i la dotació del personal, en el seu nivell actual, no es va completar fins a les darreries de l'any, i això fa que les dades siguin poques per a poder-ne treure conseqüències prou sòlides, i penso que necessitariem encara sèries més llargues, si que voldriem fer algunes consideracions i demanar alguns aclariments.

En primer lloc, sembla que durant l'any 84 el nivell de peticions al Síndic ha estat extraordinàriament més baix que les adreçades al Defensor del Poble, àhduc pel que fa a les procedents de l'àmbit territorial català i que s'acosten més potser als nivells que es registren en els països europeus que esmenta l'informe.

Això podria ésser degut, d'una banda, al fet que el Defensor del Poble fa més temps que actua i de l'altra al fet que la diferència de competències entre una i una altra institució és molt gran, i això es tradueix en una major necessitat de recórrer a una més que a l'altra institució. O bé relacionant aquestes dades amb les del quadre primer de l'informe, que són els escrits rebuts, l'entrada d'escrits rebuts per la Sindicatura, que per cert, són 939 en lloc de 938 com diu l'informe, i les queixes tramitades, que són 606, que representen dues terceres parts dels escrits entrats i sobretot amb el que es reflecteix en el quadre número 8, que d'aquestes el 43% han estat rebutjades, em sembla que la interpretació més adequada és que encara manca entre els ciutadans coneixement i informació sobre la institució.

I això ens porta a incidir també sobre la funció informadora i orientadora del Síndic de Greuges. Pensem que si bé en l'aspecte d'assessorament de les actuacions que poden seguir les persones que ja han presentat una queixa o un escrit és correcte i satisfactori, encara estem lluny d'assolir aquest nivell pel que fa referència al coneixement de les competències i possibilitats d'intervenció del Síndic per part dels administrats. També sembla desprendre's d'aquest quadre número 1 que el nombre

d'escrits presentats creix progressivament, encara que no caigui estrictament dintre de l'àmbit d'aquest informe, però aprofitant l'informe oral del senyor Síndic seria bo de conèixer si aquesta tendència es manté, s'intensifica o s'ha estabilitzat com semblava de les seves últimes dades. I, sobretot —i aquesta seria també una petició d'aclariment—, com s'ha de relacionar això, aquest creixement o aquest presumpte creixement amb les necessitats d'informatització i l'estat dels treballs que en aquest camp s'hagin endegat per la mateixa institució.

I, finalment, ens agradaria conèixer, perquè en l'informe no ens ha quedat clar, si s'ha utilitzat alguna vegada la possibilitat que obre a l'article 15 de la Llei, d'actuar d'ofici quan el termini per presentar la queixa per l'administrat ja s'ha esgotat i la seva petició s'havia de rebutjar.

Moltes gràcies, senyor President.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies senyor Ramírez. Algun altre Grup vol demanar la paraula? El senyor Pujol, del Grup Popular, té la paraula.

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : Senyor Síndic, senyora Presidenta, en primer lloc dir que, en nom del Grup Popular, ens sentim orgullosos de la tasca del Síndic de Greuges i ens felicitem per allò que ell representa i per l'ajut que ha de tenir del Síndic adjunt. Ens posem a la seva disposició en el que poguem ésser útils, ens felicitem que la coordinació amb el Defensor del Poble arribi fins i tot a haver concebut o aconseguit que moltes queixes adreçades a ell des de Catalunya siguin traslladades al Síndic de Greuges i quant a la seva exposició a mi m'agradaria formular-li un parell de preguntes i una petició final.

Quant a les preguntes veiem que amb les dades que ens dona referents a les queixes presentades l'any 83 i l'any 84 hi ha una diferència de 648 a Catalunya, la qual cosa vol dir que representa un 16% de disminució d'expedients, que Espanya representa en el seu total sembla que en aquest període també ha disminuït en un 20%. Consegüentment, en primer lloc, a veure si ell coneix o sap quina tendència té i a veure quins són els motius d'aquesta disminució.

En segon lloc potser un aclariment i és que l'article 4 de la Llei del Síndic de Greuges preveu establir convenis amb el Defensor del Poble que han de ser de coordinació i no de subordinació, però, en aquest informe parla de convenis amb altres òrgans similars i d'altres comunitats autonòmiques. Això és el que preveu l'article quart o és simplement una proposició o una aspiració de la Sindicatura de Greuges perquè, donat que sigui així, nosaltres no entenem quin és l'abast d'aquesta proposició.

D'acord amb el Defensor del Poble, la col·laboració possible, perquè la seva jurisdicció és de tot el territori espanyol, és, tal com s'ha dit —i també figura en aquest informe—, una cosa de tipus preceptiu, però no entenem la col·laboració que hi pugui haver amb altres Comunitats Autonòmiques.

I finalment una petició reiterada, reiterada ja quan el senyor Síndic de Greuges va reunir-se amb la Comissió de Govern Interior de la qual formo part i ens va donar a conèixer la seva proposta de pressupost per a l'any 85, reiterar que nosaltres creiem que és molt important el control de l'estructura de la Sindicatura de Comptes, ja que ell ha dit que els ciutadans en aquest informe no entenen realment encara quines són les funcions del Síndic de Greuges, o sigui que és probable que, si no

ho entenen, aquestes queixes o aquest treball de la Sindicatura tant pot augmentar com disminuir. En aquest mateix període, de no haver-se rebut les 263 queixes que representa el 43% no admeses, demostra que l'estructura actual, de no haver-se produït, ja podria considerar-se excessiva.

En contra del que ha manifestat el senyor Casares sobre la publicació d'un butlletí que doni a conèixer la tasca que fa la Sindicatura de Greuges perquè sigui conegut a tot el territori de Catalunya, jo crec que potser tenint en compte una mica l'estalvi i tenint en compte que som els primers que som obligats a defensar les despeses que ens vénen d'un pressupost que, en definitiva, ve de la butxaca de tots els ciutadans, jo em sembla que el que seria potser més positiu és que aquesta informació es canalitzés a través d'informacions que es poguessin donar als diaris, ja que crec que per un cantó seria la seva difusió molt més estesa i per un altre cantó aquest butlletí difícilment no sé fins a quin punt es podria aconseguir una relació de persones a les quals ha d'anar adreçat.

Dic això perquè el senyor Casares ja en la Comissió de Justícia i Dret també té una, jo diria com un *hobby* especial a l'assumpte de les enquestes, les publicacions i la publicitat, perquè també va fer una proposició a la Comissió sobre una enquesta a nivell de tots els ciutadans de Catalunya. Jo ja sé que el senyor Casares és advocat laboralista, perquè si no em sembla que això més aviat seria una arma de doble fil.

I quant a la tasca, reiterar que realment nosaltres estem, a pesar que ha estat un temps curt des del mes de juliol, és realment important la dignitat que s'ha demostrat a voler tenir tots els expedients més o menys resolts a final d'any, és molt positiu, i, reiterant el que he començat per dir, nosaltres li donem les nostres més expressives felicitacions.

La Sra. PRESIDENTA : Suspenem deu minuts perquè el Síndic es pugui ordenar les seves respostes. (*Ll. Sr. Casares demana per parlar.*)

El Sr. CASARES : Senyora Presidenta, només per a un aclariment en relació a la intervenció del senyor Pujol.

La Sra. PRESIDENTA : El senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES : Bé, només per dir, molt estrictament, no per discrepar de coses sobre les quals discreparia, sinó que jo no he demanat en absolut que sigui publicat un butlletí en el sentit de publicació periòdica, difusora del contingut de l'activitat diària del Síndic de Greuges, cosa sobre la qual també eventualment es podria pensar. La meua proposta és molt diferent, jo no sé si el senyor Pujol l'ha entès, és una publicació, un opuscle, han estat les meves paraules, divulgadora o explicativa de l'existència, finalitat i funcions de la institució, res més, moltes gràcies.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : El senyor Pujol, només per aclarir la pregunta última que ha fet, ha dit que les queixes de l'estructuració... i tal, del Síndic de Comptes..., suposo que és un...

El Sr. PUJOL FOLCRÀ : No, no, volia dir el Síndic de Greuges i quant al que ha manifestat el senyor Casares, ara ho entenc més bé.

La Sra. PRESIDENTA : Fet aquest aclariment, doncs, suspenem la sessió per deu minuts.

(*Se suspèn la sessió a un quart de dotze del matí i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de dotze del matí i dos minuts.*)

La Sra. PRESIDENTA : Dono la paraula a l'Honorable

Síndic de Greuges per donar contestació i fer els aclariments corresponents a les preguntes presentades pels Grups parlamentaris.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Senyora Presidenta, molt agraït. Abans de tot he procurat que les preguntes que se m'han formulat agrupar-les i, per tant, algunes quedaran contestades en el transcurs de la meua contestació, i si n'hi ha alguna que creguin que hagi quedat pendent, podem ampliar-la.

He de començar, abans de tot, agraint al senyor Casares i al senyor Robert Ramírez com al senyor Pujol els elogis i el criteri i l'opinió que els ha merescut la nostra memòria. En fi, ho agraim molt i esperem que això sigui un estímul per a nosaltres per al futur.

Referint-me a les preguntes, sobretot, que ens ha fet el senyor Casares, que són bastant llargues, i perdoni això, també ha ocasionat que hàgim trigat cinc minuts més dels que ens havíem compromès, i miraré d'aclarir-ho. Alguna de les preguntes és sobre, em sembla —la principal, a part les disquisicions generals que ha fet—, és sobre el nomenament del personal. Evidentment la Llei del Síndic de Greuges no fixa el procediment, tampoc ho impedeix, tampoc ho diu, però no aclareix la fórmula amb què nosaltres podem nomenar el personal, però tampoc diu que no ho puguem fer. Però si nosaltres ens atenim a allò que han fet o han legislat els altres Síndics de Greuges o similars del país veiem que ho regula i dona una llibertat total al Síndic per poder nomenar el personal. Així trobem que la Llei del Defensor del Poble andalús, a l'article 33, ho ha normalitzat; la del Diputat del Comú de Canàries a l'article 30; a la Llei del Valedor do Pobo de Galícia, a l'article 10, i en el Projecte actual de la Llei l'Ararteko basc, a l'article 38, a part, que, si també tenim per base la del Defensor del Poble, també dona una total autonomia i llibertat d'aquest nomenament.

Jo penso que el que hem fet fins ara ha estat seguir no aquest tràmit, sinó la llei de tipus general en què es pot fer, contractar i nomenar, i aquesta és la que nosaltres, per analogia, hem aplicat fins aquest moment. Esperem que, de tota manera, aquesta llacuna, aquesta absència que hi va haver a la Llei que va promulgar el Parlament de Catalunya sigui esmenada, i penso també que, com que va ser la primera, també és lògic o és justificable que potser se'ls hagués passat.

Referent a quines converses o quins tràmits hem tingut nosaltres per poder formular el nostre projecte de reglament o d'ordenació del nostre sistema intern del Síndic de Greuges. Penso que nosaltres hem fet diverses propostes i hem tingut moltes converses amb el President del Parlament, amb la Mesa del Parlament i també amb bastants Diputats i persones una mica capacitades dintre del món de l'Administració de Barcelona. Això, em sembla que amb el senyor Casares també hem tingut alguna conversa en aquest sentit, i espero... evidentment hem tingut tot el treball, la labor, la tasca que hem tingut en aquest temps per endegar i, a més, la memòria, i no ens ha donat, potser, temps per fer-ho. També és veritat que vam començar aquestes gestions en els moments en què el Parlament estava discutint la qüestió de Pressupostos i tampoc no vaig trobar, no vull dir facilitats, sinó temps apropiat o un calendari que pogués coincidir amb nosaltres.

Una altra pregunta és sobre el desconeixement del ciutadà,

que nosaltres hem recalcat molt en la nostra memòria i avui també ho he esmentat en la declaració que he fet, i que, en aquest sentit, també contesto la pregunta que en aquest sentit ha fet el senyor Pujol. Jo crec que, evidentment, una difusió i una publicitat major del que és i de l'efectivitat i de les funcions que pot fer el Síndic de Greuges, és important que es popularitzi, que es doni més publicitat, no solament perquè és bo que se sàpiga i que es coneguïn aquestes funcions pel ciutadà en general, sinó que això també ens portarà a reduir les queixes i, per tant, minvarà també el treball i carregarà menys l'Administració el fet d'haver de contestar-les.

Penso que la qüestió que ha proposat el Diputat senyor Casares és coincident amb la que nosaltres havíem pensat i també coincident amb la que va fer el Defensor del Poble. El Defensor del Poble va publicar un tríptic molt sintètic, molt explicatiu, el que passa és que potser no va encertar en la presentació d'aquest; el format, tot plegat, els ha impedit una circulació massiva del que van publicar i que, evidentment, coincideix, hem coincidit que és necessari, perquè els mitjans de difusió normals com són els diaris, la ràdio i la televisió, evidentment, a nosaltres, ens estan fent enquestes, no vull dir cada quinze dies, però no passa més que un número estigui dedicat en una part, en un article, al que és el Síndic de Greuges, les funcions, els problemes que nosaltres hem plantejat o se'ns han plantejat a nosaltres.

Això salta cada dia com a notícia, per tant jo crec que no podem demanar a la premsa, als mitjans de comunicació més que els que a ells els interessa. Jo penso que això de mica en mica anirà ampliant-se cada dia a mesura que nosaltres anem tenint una intervenció en els assumptes de tipus públic o administratius. Per tant, jo penso —i crec sincerament— que la proposta del senyor Casares no solament és de tenir en compte, sinó que és necessària. Ara bé, potser del que sí que tindrem mancança és de tipus pressupostari. De tota manera, nosaltres podríem, per presentar en aquesta Comissió, fer un projecte i, en tot cas si, pressupostàriament, nosaltres no hi arribem, espero que estudiarien aquesta solució per poder portar-la a terme. És a mans de vostès, doncs, que els ho deixo.

Referent a la pregunta sobre la Llei presentada al Parlament sobre la posició, o sigui, la col·laboració que hem de tenir amb el Defensor del Poble. Penso que és una Llei desitjable, necessària, i que en la situació actual, per les últimes notícies que tinc i referències que m'ha manifestat el senyor Ruiz Giménez, crec que està ja en tràmit molt avançat i que excepte petites modificacions, com ha dit el senyor Casares, s'aprovarà relativament aviat i amb poques dificultats.

La cinquena és la meua posició sobre l'opinió que vaig manifestar sobre la Llei Antiterrorista. Aquesta —potser vostès coneixen que moltes vegades els mitjans d'informació interpreten potser escaridament, de vegades exageradament, o posen titulars a les opinions de cada u, evidentment, nosaltres vam rebre cinc queixes individuals demanant-nos la formalització de la interposició de la inconstitucionalitat de la Llei Antiterrorista i dues de col·lectives, netament raonades. I, a més també hem tingut afectats per la Llei Antiterrorista dues peticions que estan actualment en estudi.

Particularment i oficialment vaig enviar aquestes queixes al senyor Ruiz Giménez, Defensor del Poble, i no solament vam estar parlant-ne i ell, evidentment, ho ha estudiat a fons, com

vaig dir en les meves declaracions, i suposo que més que jo; per tant, en aquest sentit no podia tenir una opinió amb més valor que la d'ell, però, sí, sobre el que jo havia pensat jo li vaig manifestar la meua opinió i em va autoritzar, no que jo ho necessités, però em va dir : «No tinc cap inconvenient que tu manifestis la teua opinió públicament. I crec que és netament respectable.» O sigui que, quan vaig dir això vaig manifestar el que semblava anotat pel senyor Casares, el senyor Ruiz Giménez n'estava netament assabentat i no em va posar, en aquest cas, cap qüestió, i no solament això, sinó que tinc cartes del mateix Ruiz Giménez en què m'anima a aquesta posició de poder defensar aquesta opinió particular meua.

Referent als defectes de l'Administració i al silenci administratiu, no puc dir altra cosa que estic totalment d'acord amb el senyor Casares i que en aquest sentit estem treballant i estem esforçant-nos per insistir davant de l'Administració perquè no abusi i fer-los notar el perill que representa per al ciutadà utilitzar indiscriminadament el silenci administratiu. El silenci administratiu, com ho sabem tots..., també s'ha de justificar pel que fa el silenci administratiu.

Una altra pregunta que se m'ha formulat era sobre la situació de la Sanitat i Seguretat Social, com una de les queixes que se'ns han formulat més en aquest sentit. Aquesta, evidentment, l'Administració de la Generalitat encara no té absolutament traspasada tota aquesta qüestió de Sanitat i sobretot de Seguretat Social. Nosaltres, de tota manera, aquestes mancances i aquestes defallències estem en un contacte molt personal amb l'Administració, amb la Conselleria i algunes vegades fins i tot ens donen la raó però es troben moltes vegades amb pocs recursos per poder solucionar-ho.

Una altra qüestió també és la de les presons. D'aquesta, evidentment, el senyor Casares diu : «És la nostra creu», i nosaltres també ho creiem. Aquesta és una de les qüestions en què nosaltres hem esmerçat més temps; nosaltres, hem visitat, fins i tot, últimament vam visitar la de Tarragona, i estem en un contacte constant amb el Director de Presons i amb la Conselleria per poder solucionar aquest problema que nosaltres el considerem molt greu, i que nosaltres l'hem qualificat de límit. Nosaltres el considerem de límit, perquè, fins i tot, pels informes que tenim pensem que, donat l'augment que s'està... de penats i de reclusos que té la mateixa Model, temem —i també tem la Conselleria— que aquest estiu pot passar un problema molt greu i que pot arribar a tenir un desenllaç dramàtic. En aquest cas, pensem que això que he demanat, que nosaltres hem proposat que aquesta Comissió restrictiva o permanent de la Comissió sigui potser un suport en la nostra actuació que podríem presentar en aquests moments, jo em temo que poden ser molt greus.

Això, aquest problema, sé que la Conselleria està estudiant la construcció, a més de la de la Roca, que està en període de recursos per l'Ajuntament i tal, està estudiant una ubicació ràpida per a la construcció d'altres dos o tres mòduls més. Però, evidentment, penso que la construcció aquesta tardarà encara —la mateixa construcció ho demana— i és necessària una actuació, no solament de les persones, si no de conscienciar els ajuntaments o les persones que hauran, encara, d'intervenir perquè això pugui ésser una realitat, el que pugui anar amb la màxima urgència possible.

Sobre l'actuació d'ofici, evidentment, per les raons que ha

dit el senyor Casares, nosaltres hem estat netament ocupats i potser per això no ho hem pogut... Però, de tota manera, ho tenim en compte, i nosaltres aquest any ja hem començat a actuar d'ofici sobre els contractes administratius dels jutjats. O sigui, que en aquest sentit ho tenim clar que és una facultat, una competència que nosaltres podem exercir, i no perquè no l'hàgim feta, la renunciem.

La suggerència del senyor Casares que ens podríem assessorar, o inspirar, o treure dels butlletins del Parlament, evidentment és una informació que nosaltres també tenim, però també en aquest sentit demanaríem a aquesta Comissió parlamentària que vostès ens ho suggerissin també quan la cosa fos prou important o ho creguin necessari —perquè per a això és la Comissió del Síndic de Greuges—, que ens indiquessin aquestes gestions que podríem fer com a Síndic de Greuges.

També tenim molt en compte, i em sembla que ho hem practicat, que nosaltres hem estat rigorosos amb l'Administració, a exigir-li, a demanar-li les informacions requerides, i també hem tingut la flexibilitat amb els administrats quan han recorregut a nosaltres; això ho hem dit, i em sembla que això també li consta al senyor Casares. Estic totalment d'acord que una de les nostres funcions és precisament vetllar per aquesta rigorositat de l'Administració, perquè una de les funcions que pretenem que sigui del Síndic, és que, a la llarga, l'Administració millori i que nosaltres, precisament, tinguem aquesta posició de reflexió per part de l'Administració, i que ella es vagi corregint a través dels nostres requeriments, que no són altra cosa que el fruit de les queixes que ens formulen els ciutadans.

Penso que he anat contestant més o menys quasi totes les preguntes que ens ha fet el senyor Casares, algunes queden també compreses en les que ens ha fet el senyor Pujol.

El senyor Robert Ramírez ens ha fet observar que nosaltres havíem rebut menys queixes que no havia rebut el Defensor del Poble. Evidentment, cal tenir en compte que el Defensor del Poble ha tingut una actuació de temps molt més llarga que la nostra, i si nosaltres actualment estem fent una relació de les queixes que està rebent el Defensor del Poble amb les que estem rebent nosaltres actualment, o sigui, l'únic període comparatiu, veurà que, com he manifestat, actualment passem ja les del Defensor del Poble. El Defensor del Poble, evidentment, pot tenir totes les queixes de tot l'Estat, però particularment li corresponen les que té en competència exclusiva el Govern central, llavors, en aquest cas, sempre les tindrà, i nosaltres també estem obligats a passar-les-hi, o sigui que el Defensor del Poble, a més de les que rep, rep les que nosaltres li enviem que corresponen a la seva competència.

Del senyor Pujol, a part de la que ja he contestat, he notat la de si nosaltres havíem previst, o ha dit que s'havia parlat que nosaltres teníem unes propostes de convenis amb altres Síndics de Greuges o Defensors del Poble de les altres autonomies. Evidentment, nosaltres això no ho teníem ni previst, ni n'hem parlat enlloc; m'agradaria saber en aquest cas qui és qui l'ha informat perquè, entre altres coses, de Defensor del Poble només hi ha nomenat, com a nomenat, l'andalús, i encara no ha començat a actuar ni s'ha previst encara cap d'aquests convenis. El que sí que hi ha actualment previst és una conferència internacional dels Ombudsman, a Madrid, el mes de juny; ens han convocat a nosaltres, i no sé si convocaran allà els de la resta de l'Estat, i si en aquest cas allí se suggerís aquesta propos-

ta, doncs ja li comunicariem al senyor Pujol el que en aquest cas s'hauria acordat.

Referent a la publicació o a la limitació que tenim de pressupostos, evidentment els pressupostos ens els aprova la Comissió parlamentària i el Parlament, i van completament raonats sobre les necessitats que nosaltres exposem, i crec que hem estat, en aquest cas, bastant limitats, i, a més a més, seguint el meu principi, que des del començament vaig dir, que la meua idea i la meua manera de ser és de no burocratitzar innecessàriament, nosaltres, en fi, el personal que tenim és prou convincent, doncs ni d'ampliar, ni fer res que pugui ser superflu, donat que jo penso que si nosaltres hem de fiscalitzar l'Administració, hem de primer de tot fiscalitzar-nos nosaltres mateixos, i nosaltres ser un exemple d'austeritat i d'eficàcia. Això és tot, i amb això no sé si... en fi, no sé si he pogut contestar totes les preguntes.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies, senyor Síndic. Ara passariem a un torn de preguntes, per demanar aclariments o repreguntar, amb el benentès que en aquest segon torn, i d'acord amb la Norma Supletòria desenvolupada per la Mesa, hi pot haver intervencions a títol individual de cada un dels Diputats de la Cambra.

Ara, la Mesa els pregaria que fossin el màxim de breus per no allargar massa aquesta sessió. Algun Diputat té la paraula? El senyor Eugeni Pérez.

El Sr. PÉREZ-MORENO : Gràcies, senyora Presidenta. El senyor Síndic de Greuges ha parlat abans que les queixes resoltes, o en fase de resolució, eren trenta-nou. A aquest Diputat li interessaria saber d'aquestes trenta-nou, quin tant per cent estaven realment fonamentades, i quines solucions s'han aplicat d'acord amb els articles 27 i 28 de la Llei 14 del 1984, o quines mesures s'han proposat per part del senyor Síndic de Greuges per a la resolució d'aquestes queixes?

Gràcies... (L'H. Sr. Síndic de Greuges demana aclariments.) Sí, ho repeteixo : De les trenta-nou queixes que estan resoltes o en fase de resolució, com ha dit molt bé vostè abans, a aquest Diputat li interessaria saber quin tant per cent d'aquestes queixes estaven realment fonamentades, i les solucions que s'han proposat per part del senyor Síndic de Greuges, d'acord amb els articles 27 i 28 de la Llei 14 del 1984.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Ara, en aquest moment lamento no tenir tota la relació, però evidentment han estat fonamentades, i nosaltres hem cursat a l'Administració corresponent aquestes queixes que han estat formulades. El que he de dir-li és que l'Administració, en algunes d'elles ens ho ha reconegut, si hi havia alguna mancança, i en aquest sentit és en el que hem pogut obtenir èxits, perquè hem pogut arribar a un acord amb l'Administració per poder-ho solucionar.

Altres, han estat formulades, i són encara en curs de solució, i ens han dit també —com he dit en l'informe— les que eren correctes, i així ho hem comunicat a l'interessat, el qual també s'ha considerat satisfet. L'avantatge que té la nostra figura és que el ciutadà no veu darrere nostre cap interès de tipus polític ni de tipus econòmic, i llavors és molt més fàcil que si hi ha hagut fins i tot qüestions d'amor propi, o fins i tot interpretacions una mica de vegades, no vull dir malèvoles, però sí tendencioses, nosaltres ho hem pogut solucionar, o convèncer.

La Sra. PRESIDENTA : Algun Diputat vol intervenir? El senyor Oliart, del Grup Socialista.

El Sr. OLIART : Sí, senyora Presidenta, senyor Síndic de Greuges. Jo em referiré al tema, al problema penitenciari que vostè ha explicat molt bé, quin és aquest problema, la gravetat d'aquest. Vostè ha explicat també que havien fet gestions molt concretes en el tema de la nova presó que es pensa construir a la Roca del Vallès, però tots som conscients que amb aquest problema de la Roca del Vallès no s'acaba tot el problema penitenciari ni de bon tros. Vostè ha assenyalat també que ha fet accions concretes prop de l'Administració de la Generalitat, per tal que es facin noves presons, i que vostè té la promesa del senyor Conseller, en el sentit que es pensen fer amb molta urgència dues noves presons, a més a més de la presó de la Roca.

Sabem que el problema de les noves construccions resoldrà una part del problema penitenciari, que és el de la saturació actual dels actuals centres existents, però aquí tampoc és tot el problema. Hi ha un problema dels actuals centres, que és aquest problema de deteriorament de la situació, de la convivència, i, lògicament, vostè ha explicat que ha visitat algunes presons. Jo he sentit que vostè havia visitat la presó de Tarragona; nosaltres, alguns membres de la Comissió de Justícia, Diputats de la Comissió de Justícia, en els mesos de novembre i desembre vam visitar també totes les presons de Catalunya, i ens vam poder adonar de la greu situació en què pràcticament la majoria d'aquests centres es troben. Ens referim, per exemple, concretament a la presó de Tarragona. Vam veure que era d'una brutícia generalitzada, de la qual cosa suposo que el senyor Director d'aquest centre n'és el principal responsable. Però, a més a més, hi ha uns problemes comuns, generals a tots els centres penitenciaris, com són, per exemple, el problema sanitari. Per exemple, a la presó de Figueres el metge pràcticament no hi és mai, practica l'absentisme quasi més absolut. Hi ha també problemes d'expedients retardats, que afecten les classificacions dels presos, i que lògicament això afecta molt la convivència i la psicologia de l'intern, que espera, doncs, una millor classificació, una actualització d'aquests expedients.

Hi ha també el problema de la reinserció social. Problemes concrets de reinserció social són el del treball i el de l'educació. Pràcticament tots els centres manquen de suficients centres de treball o de tallers per poder donar ocupació a tots aquells reclusos que ho solliciten. També el tema de l'escola és un tema molt deficitari en els centres penitenciaris de Catalunya. El problema de l'accés a l'educació a distància, l'educació superior, tampoc és un problema que estigui ben contemplat i ben solucionat per l'Administració de la Generalitat, actual competència dels centres penitenciaris de Catalunya. I, llavors, la meua pregunta aniria encaminada a preguntar el senyor Síndic de Greuges sobre tots aquests temes, i altres que segurament per falta de temps jo ara no explicito, però que són en la consciència de tothom : Quines accions concretes ha fet el senyor Síndic de Greuges per poder solucionar tots aquests temes?

La Sra. PRESIDENTA : Gràcies, senyor Oliart. Té la paraula el senyor Síndic.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Senyor Oliart, nosaltres, igual que vostè, hem rebut i coneixem la situació de les presons, que veig que vostè ara les coneix molt, però hem trobat mancances des de l'alimentació, el funcionariat, la sanitat i el treball. Tinc una petita memòria sobre això que estem estudiant, i nosaltres fins i tot tenim presentada aquesta queixa for-

mulada en les nostres converses —que tenim periòdiques— amb el Defensor del Poble, i està disposat també a sostenir o a ajudar-nos en les tramitacions, no solament les que podem tenir aquí, sinó també enfront del Ministeri de Justícia a Madrid.

Evidentment, això és molt greu perquè comença per tot, perquè hi ha una insuficiència pressupostària per donar una solució a això, a part de les mancances de tipus estructural. Però, és clar, l'alimentació, el pressupost diari que hi ha per menjar i per pres és netament, al meu entendre, si no insuficient, en fi, està en un pressupost retardat; per tant, aquesta solució jo crec que és urgent, perquè ja no es tracta solament de la qüestió d'ubicació i de sanitat i de neteja de les presons, sinó que ja és d'alimentació. O sigui que en aquest sentit aquesta és una de les queixes que van tenir actualment a Lleida-2, on, per exemple, van viure l'última vaga i els que es van cosir els llavis, etcètera.

El funcionariat, evidentment, és escàs, perquè ha crescut molt la població penitenciària i el funcionariat ha quedat gairebé estancat. Llavors, en totes les presons jo vaig notar precisament que hi ha, en fi, com dos bàndols, que els dos es tenen por, o sigui, uns perquè es troben que estan impossibilitats perquè no poden donar l'abast a tot el servei i els altres perquè, en fi, indiscriminadament es regeixen no d'una manera com caldria. I llavors hi ha dues lluites dintre les presons que cal, sobretot, solucionar abans, fins i tot, de tota la qüestió de les noves presons. Amb això estem en contacte amb personal de la Conselleria; la Conselleria és conscient d'aquests problemes perquè estem justament... en fi, gairebé setmanalment tenim problemes, tenim queixes.

I quant a la qüestió de la tramitació d'aquestes llibertats obrertes i tot això, els presos que han recorregut a nosaltres, nosaltres hem fet la queixa i generalment ens hem vist atesos.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies. El senyor Casares vol intervenir?

El Sr. CASARES : Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyor Síndic de Greuges; molt breument, només per agrair-li l'explicació detallada i completa que ha donat a les meves preguntes. La sintonia que s'ha produït en la immensa majoria de totes elles és una prova evident, des del nostre punt de vista, de la sensibilitat i de la capacitat d'acció del Síndic de Greuges.

I, dit això, només una qüestió molt concreta en relació amb una de les observacions o comentaris que ha fet el senyor Síndic de Greuges en fer-se ressò de les consideracions o propostes que aquest Diputat ha fet en relació amb l'actuació d'ofici del Síndic de Greuges. Jo he recollit la bona disposició de prendre nota de totes aquelles crítiques que es formulen en aquesta Cambra i, per tant, em congratulo d'aquesta bona disposició. El que passa és que haig de subratllar que en el moment en què el senyor Síndic de Greuges en certa manera demana, no dic que condiona, però sí que demana que sigui aquesta Comissió, la Comissió del Síndic de Greuges, la que li faci arribar concretament una selecció d'aquestes queixes perquè pugui actuar d'ofici, jo avui voldria fer una consideració absolutament realista, i és una consideració que parteix d'una constatació que el senyor Síndic de Greuges hauria de fer, o pot fer, pel seu compte; no haver-ho fet, jo em penso que l'acredita de persona transparent, i gairebé bondadosa. I és que s'ha de tenir una consciència molt clara que això és una

Cambrà política, en què hi ha una majoria, que aquesta majoria és un grup polític que dona suport al Govern actual de Catalunya, que és l'Administració, que el Síndic de Greuges té per missió supervisar l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i també, segons el nostre punt de vista, en certa manera i en certs aspectes, l'Administració municipal.

Per tant, senyor Síndic de Greuges, no ens fem il·lusions. D'aquesta Comissió per raó dels vots, de la majoria dels vots —i no ens en queixem, evidentment, però el fet és aquest— no sortirà cap o quasi cap proposta que signifiqui haver de supervisar l'Administració de la Generalitat de Catalunya; per tant, senyor Síndic de Greuges, tingui en compte que nosaltres el que demanem és que el Síndic de Greuges estigui atent a aquesta Cambrà, en la mesura que aquesta és cambrà de ressonància. Aleshores, sí; si espera que d'aquesta Comissió surtin aquestes propostes, realment poques actuacions d'ofici farà. I és necessari que les faci, que tingui consciència d'aquest paper, que així construirà, a través d'aquesta independència, aquesta autoritat moral que és necessària per a l'actuació del Síndic de Greuges, i de la qual ha posat ja, evidentment —i això ho reconeixem nosaltres els primers—, les primeres pedres.

Res més, i moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Moltes gràcies, senyor Casares. El senyor Síndic té la paraula.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Bé, molt agraït per aquesta precisió. En fi, potser m'he expressat una mica malament en aquest sentit : jo volia dir que no és que renunciï, he dit que no renunciava a l'acció d'ofici, a actuar d'ofici quan calgués, i que això serviria, però el que sí que en aquest sentit suggeria és que si hi havia alguna cosa que pogués interessar a aquesta Comissió en particular, em fos suggerit. Aquesta era la posició.

La Sra. PRESIDENTA : La senyora Maria Rúbies havia demanat la paraula.

La Sra. RÚBIES : Gràcies, senyora Presidenta. Senyor Síndic de Greuges, amb tot el respecte, jo voldria fer, més que una pregunta, un prec que va relacionat amb una de les funcions del Síndic de Greuges que està continguda en l'apartat 3.4, on diu que el Síndic pot exercir una funció de promoció de modificacions dels criteris utilitzats per l'Administració per a la producció dels actes i resolucions administratives i també pot suggerir canvis en normes vigents.

Aleshores, jo em voldria referir aquí —hem llegit l'informe, no s'hi veu, potser hi és però nosaltres no el sabem veure— a uns greuges i unes queixes que estan patint a Catalunya una sèrie de ciutadans, i que són, sobretot, molts nois i noies compresos entre 14 i 17 anys que no tenen un centre educatiu. Perquè resulta que hi ha un desfasament en la legislació estatal per la qual, a Catalunya, en no tenir competència exclusiva en ensenyament, ens hem de regir. Breument, i dit d'una manera molt així... : la Llei de l'Estatuto de los Trabajadores no permet als joves poder treballar fins a partir dels 16 anys, i, per altra banda, la Llei General d'Educació i les altres lleis que s'han promulgat només diuen que l'ensenyament és obligatori i gratuït fins als 14.

En una sessió informativa en una Comissió, el Conseller d'Ensenyament reconeixia que a Catalunya només el 73,6% dels nois i noies de 14 a 17 anys —dades del 84— van a un centre d'ensenyament, ja sigui públic, ja sigui privat, sigui de formació professional o sigui de batxillerat. I la situació a l'Es-

tat encara és més greu, perquè amb dades del 84 només un 63% dels nois i noies estan escolaritzats.

Aleshores, jo, la meua pregunta, la meua intenció és veure si el Síndic de Greuges, fent aquesta funció, juntament amb el Defensor del Poble poden accelerar aquelles lleis i aquelles disposicions que facin que tots els nois i noies, no només de Catalunya, sinó de l'Estat, perquè això va lligat... si aquí tenim un percentatge de nois i noies escolaritzats, només és perquè el sector privat a Catalunya, en el camp del batxillerat, és més fort que a la resta de l'Estat, que l'ensenyament no és gratuït, però, sinó, la situació és similar.

Aleshores, el meu prec, senyor Síndic, fóra veure si no ens cal esperar gaire més temps i si hi ha una llei que arregli això d'una vegada i uns pressupostos que facin possible que les Administracions omplin aquest greuge, que és tan gran per a tots els nostres nois i noies. I després, com haureu vist, les preguntes van dirigides a la consumació d'això, és a dir, a les presons. Després nosaltres hem de fer queixes, dient que les presons, que no tenen els mitjans... I encara no hem parlat de tot el problema de la drogadependència i de la delinqüència —encara n'hem parlat poc, avui, aquí—, del problema dels menors, una mica sí que el senyor Casares ho ha dit. Doncs, això, són aquelles accions d'abans, senyor Síndic.

Nosaltres, que som la veu del poble, els Diputats, no?, hem de veure quins són els problemes que ens transporten a aquestes situacions, i demanariem la vostra acció de cara al Defensor del Poble i a les Administracions per veure de poder remeiar al més aviat possible aquest problema.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA : Gràcies, senyora Rúbies. Té la paraula el senyor Síndic.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES : Sí, Diputada Rúbies, Maria Rúbies; aquest problema, evidentment l'hem exposat perquè evidentment existeix. N'hem parlat amb el Defensor del Poble diverses vegades, i jo fins i tot particularment n'he parlat amb el Ministre d'Educació. En resum, és un problema pressupostari, perquè quan van fer la llei tenien la intenció que fins als 16 anys fos gratuït l'ensenyament; ha de ser gratuït per poder exigir això. Evidentment, ja ho vaig veure en un altre camp, es van trobar que el Pressupost no arribava, i així ha continuat.

Suposo que aquesta inquietud que ha manifestat la Diputada Maria Rúbies és compartida, no solament per nosaltres i per tots els que són aquí presents, sinó per molta gent, i amb el Defensor del Poble també n'hem parlat.

Ara, aquests suggeriments, com que la solució bàsica és pressupostària, en fi, suposo que és el Ministre d'Hisenda al final qui tindrà la paraula.

També hem tingut queixes, o si no queixes ens han demanat informació sobre drogaaddicció, la correcció, totes aquestes coses. Tot això està inclòs en aquest apartat que nosaltres tenim de Sanitat i Seguretat Social, al qual tenim tantes queixes, i que són, evidentment, difícils de solucionar perquè, o falten mitjans, o a vegades falten organismes que ho puguin fer.

Però, de tota manera, això és el que a nosaltres també ens preocupa, i que també —l'hi puc dir al senyor Casares— si no a petició, d'ofici també ho fariem.

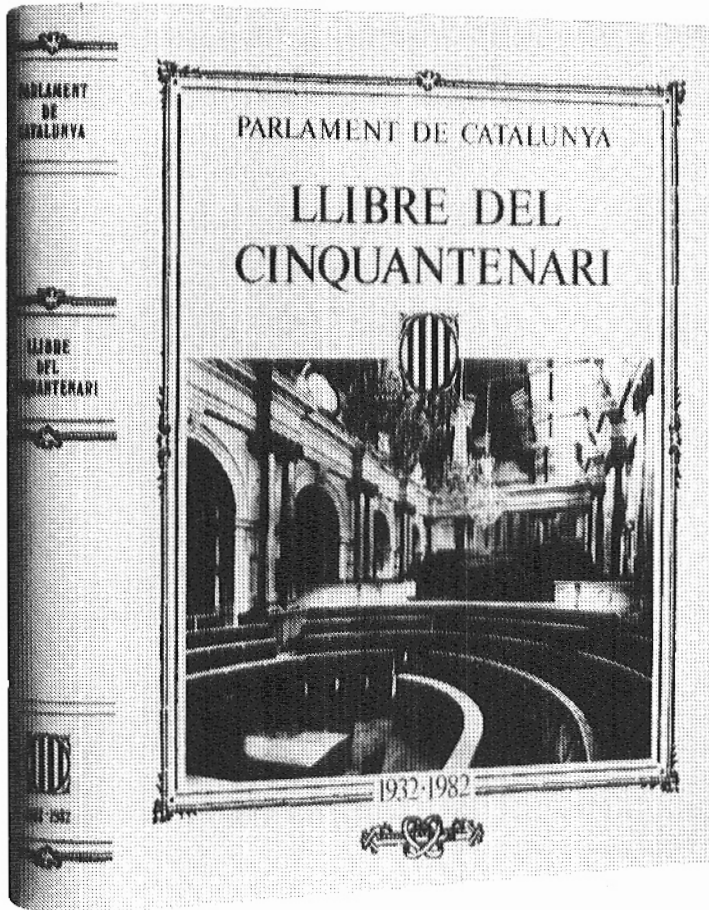
Res més.

La Sra. PRESIDENTA : Algun altre Diputat vol demanar la paraula? *(Pausa.)* No; doncs, aleshores, agraiem per última vegada la presència de l'Illustre Síndic de Greuges i del

seu Adjunt en aquesta sessió, i aixequem la sessió.

(Són dos quarts d'una del migdia i tres minuts.)

Parlament de Catalunya
LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.
7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Sauret i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Meseguer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

**TAULA D'ABREVIATURES
BIBLIOGRAFIA**

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
 BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3